"ଶିବଶକ୍ତି ପାଣ୍ଡବ ସେନାର ବିଶେଷତା"

ଆଜି ବାପଦାଦା ଅମୃତବେଳା ଠାରୁ ବିଶେଷ ଭାବରେ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆସିଥିବା ଦୂରଦେଶରେ ରହୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ହୃଦୟରେ ନିକଟରେ ରହୁଥିବା ଡବଲ ବିଦେଶୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଥିଲେ । ଶିବବାବା ଏବଂ ଦାଦା ଅର୍ଥାତ୍ ବ୍ରହ୍ମାବାବା ଉଭୟ ମିଠା ମିଠା ବାର୍ତ୍ତାଳାପ କରୁଥିଲେ । କେଉଁ କଥା ଉପରେ ? ବ୍ରହ୍ମାବାବା ବିଶେଷ କରି ଡବଲ ବିଦେଶୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ହର୍ଷିତ ହୋଇ କହିଲେ ଯେ ପିଲାମାନଙ୍କର ବାହାଦୁରୀ କୁହାଯିବ ଯାହାକି ଏବେ ଦୂରଦେଶର ନିବାସୀ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସର୍ବଦା ଏହି ସ୍ନେହଭରା ଲଗନରେ ରହୁଛନ୍ତି ଯେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ କେଉଁ ଉପାୟରେ ବାପଦାଦାଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ ନିଶ୍ଚିତ ପହଞ୍ଚାଇବାକୁ । ସେଥିପାଇଁ ଅନେକ ସନ୍ତାନ ଡବଲ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଅର୍ଥାତ୍ ଲୌକିକ ଏବଂ ଅଲୌକିକରେ ଦୁଇଗୁଣା ବ୍ୟସ୍ତ ଭିତରେ ରହୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ନିଜର ଆରାମକୁ ନ ଦେଖି ରାତି ଦିନ ସେହି ଲଗନରେ ଲାଗି ରହିଛନ୍ତି । ନିଜର ଖାଇବା ପିଇବାର ମଧ୍ୟ ପରବାହ ନକରି ସେବାର ଧୁନରେ (ନିଶାରେ) ଲାଗି ରହିଛନ୍ତି । ଯେଉଁ ପବିତ୍ରତାର କଥାକୁ ଅସ୍ୱାଭାବିକ ଜୀବନ ବୋଲି ଭାବି ଆସୁଥିଲେ, ସେହି ପବିତ୍ରତାକୁ ଆପଣାଇବା ପାଇଁ ବା ଅପବିତ୍ରତାକୁ ତ୍ୟାଗ କରିବା ପାଇଁ ସାହସର ସହିତ, ଦୃଢ ସଂକଳ୍ପର ସହିତ, ବାବାଙ୍କର ସ୍ନେହ ଆଧାରରେ, ଯୋଗର ଯାତ୍ରା ଦ୍ୱାରା ଶାନ୍ତିର ପ୍ରାପ୍ତି ଆଧାରରେ, ପାଠପଢା ଏବଂ ପରିବାରର ସଂଗ ଆଧାରରେ ନିଜ ଜୀବନରେ ଧାରଣ କରି ନେଇଛନ୍ତି । ଯାହାକୁ କଷ୍ଟକର ବୋଲି ମନେ କରୁଥିଲେ ତାକୁ ସହଜ କରିଦେଇଛନ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମାବାବା ଆଜି ବିଶେଷ ଭାବରେ ପାଣ୍ଡବ ସେନାକୁ ଦେଖି ପିଲାମାନଙ୍କର ମହିମା ଗାନ କରୁଥିଲେ । କେଉଁ କଥାର ମହିମା ? ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ହୃଦୟ ଭିତରେ ରହିଛି ଯେ ପବିତ୍ରତା ହିଁ ଯୋଗୀ ଜୀବନର ପ୍ରଥମ ଆଧାର । ପବିତ୍ରତା ହିଁ ବାବାଙ୍କର ସ୍ନେହକୁ ଅନୁଭବ କରାଇବାର ଆଧାର, ପବିତ୍ରତା ହିଁ ସେବାରେ ସଫଳତାର ଆଧାର । ଏହି ଶୁଭ ସଂକଳ୍ପ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନର ହୃଦୟରେ ଦୃଢ ଭାବରେ ରହିଛି ଏବଂ ପାଣ୍ଡବମାନଙ୍କର ବାହାଦୁରୀ ହେଲା ସେମାନେ ଶକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଆଗରେ ରଖିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ନିଜକୁ ଆଗକୁ ବଢାଇବାର ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହରେ ଚାଲିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ପାଣ୍ଡବମାନଙ୍କର ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାର ବେଗ ଭଲ ଉନ୍ନତି କରିବା ଭଳି ଦେଖାଯାଉଛି । ଅଧିକାଂଶ ସନ୍ତାନ ଏହିଭଳି ତୀବ୍ରଗତିରେ ଆଗକୁ ବଢିଚାଲିଛନ୍ତି ।

ଶିବବାବା କହିଲେ - ପାଣ୍ଡବମାନେ ସେମାନଙ୍କର ରିଗାର୍ଡ ଦେବାର ରେକର୍ଡ ଠିକ୍ ରଖିଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଶକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଆଗକୁ ରଖିବାର ମର୍ଯ୍ୟାଦାକୁ ଠିକ୍ ରଖିଛନ୍ତି । ତା' ସହିତ ଗୋଟିଏ ହସିବାର କଥା ମଧ୍ୟ କହିଲେ, ତାହା ହେଲା - ମଝିରେ ମଝିରେ ସଂସ୍କାରର ଖେଳ ମଧ୍ୟ ଖେଳି ଦେଉଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ପୁଣି ବି ଉନ୍ନତି କରିବାର ଉମଙ୍ଗ ଥିବା କାରଣରୁ, ବାବାଙ୍କ ସହିତ ଅତି ସ୍ନେହ ଥିବା କାରଣରୁ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ବାବାଙ୍କର ସ୍ନେହ ବଦଳରେ ଏହି ପରିବର୍ତ୍ତନ ହିଁ ବାବାଙ୍କୁ ପ୍ରିୟ ଅଟେ ସେଥିପାଇଁ ନିଜକୁ ବାବାଙ୍କ ନିକଟରେ ସମର୍ପିତ କରିଦେଉଛନ୍ତି । ବାବା ଯାହା କହୁଛନ୍ତି, ଯାହା ଚାହୁଁଛନ୍ତି ତାହା ହିଁ କରିବୁ । ଏହି ସଂକଳ୍ପ ରଖି ନିଜେ ନିଜକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିନେଉଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କର ସ୍ନେହ ନିକଟରେ କଷ୍ଟ, କଷ୍ଟ ଭଳି ଲାଗୁନାହିଁ । ସ୍ନେହ ବଦଳରେ ସହନ କରିବା, ସହନ କରିବା ଭଳି ଲାଗୁନାହିଁ ସେଥିପାଇଁ ପୁଣି ବି ବାବା ବାବା କହି ଆଗକୁ ବଢି ଚାଲିଛନ୍ତି । ଏହି ଜନ୍ମର ଶରୀରର ସଂସ୍କାର ପୁରୁଷତ୍ୱ ଅର୍ଥାତ୍ ବିନାଶୀ ରଚୟିତା ପଣିଆର ସଂସ୍କାର ଦେଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ନିଜକୁ ବହୁତ ଭଲ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଛନ୍ତି । ରଚୟିତା ବାବାଙ୍କୁ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖିବା କାରଣରୁ ନିରହଂକାରୀ ଏବଂ ନମ୍ରତା ଭାବକୁ ଧାରଣ କରିବାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଏବଂ ଲକ୍ଷଣକୁ ଭଲ ଭାବରେ ଧାରଣ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଏବେ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ଦୁନିଆର ବାତାବରଣର ସମ୍ପର୍କରେ ଆସିବା ଉଚିତ୍ ପୁଣି ବି ଯୋଗର ଲଗନର ଛତ୍ରଛାୟା ଥିବା କାରଣରୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରହିବାର ବହୁତ ଭଲ ପ୍ରମାଣ ଦେଉଛନ୍ତି । ଏବେ ଶୁଣିଲ ପାଣ୍ଡବମାନଙ୍କର କଥା । ବାପଦାଦା ଆଜି ପ୍ରେମିକ ହେବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ପ୍ରେମିକା ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ହର୍ଷିତ ହେଉଛନ୍ତି । ଉଭୟ ପିତାଙ୍କର ପିଲାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶେଷ ସ୍ନେହ ତ ରହିଛି ନା । ତେଣୁ ଆଜି ଅମୃତବେଳାରୁ ପିଲାମାନଙ୍କର ବିଶେଷତା ଗୁଡିକର ବା ଭଲ ଗୁଣଗୁଡିକର ମାଳାକୁ ସ୍ମରଣ କରିଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ତ ୬୩ ଜନ୍ମ ଯାକ ମାଳା ଗଡେଇ ଆସିଲ ତେଣୁ ତା'ର ପ୍ରତିଦାନ ସ୍ୱରୂପ ଏବେ ବାପଦାଦା ପିଲାମାନଙ୍କ ମାଳାକୁ ସ୍ମରଣ କରି ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତର ଦେଇ ଦେଉଛନ୍ତି ।

ଆଚ୍ଛା ଶକ୍ତିମାନଙ୍କର କେଉଁ ମାଳାକୁ ସ୍ମରଣ କରୁଥିଲେ ? ଶକ୍ତି ସେନାର ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ବିଶେଷତା ଏହା ଯେ ସେମାନେ ବାବାଙ୍କର ସ୍ନେହ ବଦଳରେ ସବୁ ସମୟରେ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କର ସ୍ନେହରେ ହିଁ ଲବ୍‌ଲୀନ ରହିଛନ୍ତି ଏବଂ ସର୍ବ ସମ୍ବନ୍ଧର ଅନୁଭବରେ ବହୁତ ଭଲ ଲଗନର ସହିତ ଆଗକୁ ବଢୁଛନ୍ତି । ଗୋଟିଏ ଆଖିରେ ବାବା ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଆଖିରେ ସେବା, ଏହିଭଳି ଦୁଇଟିଯାକ ନୟନରେ ସର୍ବଦା ଏହା ହିଁ ସମାହିତ ହୋଇ ରହିଛି । ବିଶେଷ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଏତିକି କରିଛନ୍ତି ଯାହାକି ନିଜର ଅବହେଳା ପଣିଆ ଏବଂ ଅତି କୋମଳତାର ଅବଗୁଣକୁ ତ୍ୟାଗ କରି ସାହସ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଥିବା ଶକ୍ତି ସ୍ୱରୂପ ହୋଇଛନ୍ତି । ବାପଦାଦା ଆଜି ବିଶେଷ ଭାବରେ କମ୍ କମ୍ ବୟସର ଶକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଥିଲେ । ଏହି ଯୁବା ଅବସ୍ଥାରେ ସେମାନେ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ଅଳ୍ପକାଳର ଆକର୍ଷଣକୁ ଛାଡି ଏକମାତ୍ର

ବାବାଙ୍କର ଆକର୍ଷଣରେ ବହୁତ ଭଲ ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହ ରଖି ଆଗକୁ ବଢୁଛନ୍ତି । ସଂସାରକୁ ଅସାର ମନେ କରି ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ନିଜର ସଂସାର କରିଦେଇଛନ୍ତି । ନିଜର ଶରୀର-ମନ-ଧନକୁ ବାବା ଏବଂ ସେବା ପ୍ରତି ଲଗାଇ ପ୍ରାପ୍ତିର ଅନୁଭବ କରି ଉଡିବାର କଳାରେ ଆଗକୁ ଆଗକୁ ଯାଉଛନ୍ତି । ସେବାର ଦାୟିତ୍ୱର ମୁକୁଟକୁ ଭଲ ଭାବରେ ଧାରଣ କରିଛନ୍ତି । କେବେକେବେ କ୍ଲାନ୍ତିର ଅନୁଭବ କରୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ବୁଦ୍ଧି ଉପରେ କେବେ କେବେ ବୋଝର ଅନୁଭବ କରୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କୁ ଅନୁକରଣ କରିବାକୁ ହିଁ ହେବ, ବାବାଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିବାକୁ ହିଁ ହେବ, ଏହି ଦୃଢତାର ଶକ୍ତି ଆଧାରରେ ସେହି ସବୁ ବୋଝକୁ ବା କ୍ଲାନ୍ତିକୁ ସମାପ୍ତ କରି ସଫଳତାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ବାପଦାଦା ଯେତେବେଳେ ପିଲାମାନଙ୍କର ସ୍ନେହକୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି ସେତେବେଳେ ବାରମ୍ବାର ଏହି ବରଦାନ ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ - ହିମ୍ମତେ ବଚ୍ଚେ ମଦଦେ ବାପ” ଅର୍ଥାତ୍ ପିଲାମାନଙ୍କର ସାହସ ଆଧାରରେ ବାବାଙ୍କର ସହଯୋଗ ନିଶ୍ଚିତ ମିଳିଥାଏ । ସଫଳତା ତ ତୁମର ସୁନିଶ୍ଚିତ ଅଧିକାର, ତେବେ ବାବାଙ୍କର ସଙ୍ଗ ଥିଲେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଏଭଳି ଅତିକ୍ରମ କରିଥାଅ ଯେପରି ଲହୁଣୀରୁ ବାଳ (କେଶ)କୁ କାଢିବା ଅତି ସହଜ ହୋଇଥାଏ । ସଫଳତା ତ ପିଲାମାନଙ୍କର ଗଳାର ମାଳା ଏବଂ ଏହି ମାଳା ତୁମମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱାଗତ କରିବା ପାଇଁ ଯାଉଛି । ତେବେ ପିଲାମାନଙ୍କର ତ୍ୟାଗ, ତପସ୍ୟା ଏବଂ ସେବା ଉପରେ ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ନିଜକୁ ସମର୍ପଣ କରିଦେଉଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କର ସ୍ନେହ ଥିବା କାରଣରୁ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ମୁସକିଲର ଅନୁଭବ କରୁନାହାଁନ୍ତି । ଏକଥା ଠିକ୍ ନା! ଯେଉଁଠି ସ୍ନେହ ଅଛି, ସ୍ନେହର ଦୁନିଆରେ ବାବାଙ୍କ ସଂସାରରେ, ବାବାଙ୍କ ଭାଷାରେ ମୁସକିଲ୍ ଶବ୍ଦ ହିଁ ନାହିଁ । କାରଣ ଶକ୍ତି ସେନାର ବିଶେଷତା ହେଲା ମୁସକିଲକୁ ସହଜ କରିବା । ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନର ହୃଦୟରେ ଏହି ଉମଙ୍ଗ ରହିଛି ଯେ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ଏବଂ ଶୀଘ୍ରରୁ ଶୀଘ୍ର ସନ୍ଦେଶ ଦେବାର ନିମିତ୍ତ ହୋଇ ବାବାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ ରୁହାନୀ ଗୋଲାପ ଫୁଲର ଫୁଲ ତୋଡା ନେଇ ଆସିବୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଭଲ ଭଲ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ କରି ବାବାଙ୍କ ନିକଟକୁ ନେଇ ଆସିବୁ । ଯେପରି ବାବା ଆମକୁ ନିଜର କରିଛନ୍ତି ସେହିଭଳି ଆମେ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବାବାଙ୍କର କରି ବାବାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ମଧୁବନକୁ ନେଇ ଆସିବୁ । ତେବେ ଶକ୍ତି ସେନା ପରସ୍ପରର ସହଯୋଗ ଆଧାରରେ ସଂଗଠିତ ରୂପରେ ଭାରତଠାରୁ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ବିଶେଷ ନବୀନତା ବିଦେଶରେ କରିବାର ଶୁଭ ଉମଙ୍ଗରେ ଅଛନ୍ତି । ଯେଉଁଠି ସଂକଳ୍ପ ଅଛି ସେଠାରେ ସଫଳତା ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ଅଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶକ୍ତି ସେନା ନିଜର ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ବୃଦ୍ଧି ଏବଂ ସିଦ୍ଧିକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାରେ ସଫଳ ହେଉଛନ୍ତି ଏବଂ ଆଗକୁ ମଧ୍ୟ ହେବେ । ତେଣୁ ଉଭୟଙ୍କର ସ୍ନେହକୁ ଦେଖି, ସେବା କରିବାର ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହକୁ ଦେଖି ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ହର୍ଷିତ ହେଉଛନ୍ତି । ଜଣଜଣଙ୍କର କେତେ ଗୁଣଗାନ କରିବୁ କିନ୍ତୁ ବତନରେ ଜଣ ଜଣଙ୍କର ଗୁଣକୁ ବାପଦାଦା ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଥିଲେ । ଭାରତୀୟ ସନ୍ତାନମାନେ ବହୁତ ଭାବି ଭାବି ବରଂ କେହି ରହି ଯାଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ବିଦେଶୀ ପିଲାମାନେ ବାବାଙ୍କୁ ଜାଣି ଅଧିକାରୀ ହୋଇଗଲେ । ଏମାନେ ଦେଖି ଦେଖି ରହିଯିବେ କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ବାବାଙ୍କ ସାଥୀରେ ଘରେ ପହଞ୍ଚି ଯିବ । ସେମାନେ ଚିତ୍କାର କରିବେ କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ତାକୁ ନିଜର ବରଦାନୀ ଦୃଷ୍ଟି ଆଧାରରେ କିଛି ନା କିଛି ଆଞ୍ଜୁଳୀ ଦେବ ।

ତେବେ ଶୁଣିଲ ଆଜି ବିଶେଷ ଭାବରେ ବାପଦାଦା କ’ଣ କରୁଥିଲେ ? ସାରା ସଂଗଠନକୁ ଦେଖି ବାପଦାଦା ଭାଗ୍ୟବାନ ପିଲାମାନଙ୍କର ନିଜର ଭାଗ୍ୟକୁ ଗଢିବାର ମହିମା ଗାନ କରୁଥିଲେ । ଦୂରରେ ରହୁଥିବା ବିଦେଶୀ ପିଲାମାନେ ନିକଟକୁ ଆସିଗଲେ କିନ୍ତୁ ଅତି ନିକଟରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଆବୁରେ ରହୁଥିବା ଆତ୍ମାମାନେ କେତେ ଦୂରରେ ଅଛନ୍ତି! ନିକଟରେ ରହି ମଧ୍ୟ ଦୂରରେ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଦୂରରେ ରହି ମଧ୍ୟ ନିକଟରେ ଅଛ । ସେମାନେ ହେଲେ ଦେଖିଲାବାଲା ଏବଂ ତୁମେମାନେ ବାବାଙ୍କର ଦିଲତଖତ ଅର୍ଥାତ୍ ହୃଦୟ ସିଂହାସନ ଉପରେ ବସିଲାବାଲା । କେତେ ସ୍ନେହର ସହିତ ପିଲାମାନେ ମଧୁବନକୁ ଆସିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରୁଛନ୍ତି । ପ୍ରତି ମାସରେ ଏହି ଗୀତ ଗାଉଥା’ନ୍ତି ଯେ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ମିଶିବାର ଅଛି, ଯିବାର ଅଛି । ଏବେ ଜମା କରିବାର ଅଛି । ତେଣୁ ଏହିଭଳି ଲଗନ ଅର୍ଥାତ୍ ନିରନ୍ତର ସ୍ନେହ ମଧ୍ୟ ମାୟାଜିତ୍ ହେବାର ଆଧାର ହୋଇଯାଉଛି । ଯଦି ସହଜରେ ଟିକେଟ୍ ମିଳିଯାଉ ଥାଆନ୍ତା ଅଳ୍ପ ଲଗନ ରହିଥାଆନ୍ତା ଏବଂ ସେଥିରେ ବିଘ୍ନ ଅଧିକ ପଡୁଥାଆନ୍ତା । କିନ୍ତୁ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ବିନ୍ଦୁ ମିଶି ଯେପରି ଜଳାଶୟ ପାଲଟିଯାଏ ସେହିପରି ମଧୁବନକୁ ଆସିବା ପାଇଁ ପ୍ରତି ମାସରେ ଅଳ୍ପ ଅଳ୍ପ ଧନ ଜମା କରିବାରେ ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କର ସ୍ମୃତି ସମାହିତ ହୋଇ ରହିଥାଏ ସେଥିପାଇଁ ଏହା ମଧ୍ୟ ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ଅଟେ । ଯଦି ଅତ୍ୟଧିକ ଧନ ମିଳିଯିବ ତେବେ ମାୟା ଆସିଯିବ ଏବେ ତୁମେ ସେବାକୁ ଭୁଲିଯିବ ସେଥିପାଇଁ ଧନବାନ ଆତ୍ମାମାନେ ବାବାଙ୍କର ଅଧିକାରୀ ସନ୍ତାନ ହୋଇପାରନ୍ତି ନାହିଁ ।

ରୋଜଗାର କରିଲ ଏବଂ ଜମା କରିଲ । ନିଜର ସଚ୍ଚା ରୋଜଗାରର ଧନକୁ ଜମା କରିବାରେ ହିଁ ଶକ୍ତି ଅଛି । ସଚ୍ଚା ରୋଜଗାରର ଧନ ବାବାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟରେ ସଫଳ ହେଉଛି । ଯଦି ବିନା ପରିଶ୍ରମରେ ସହଜରେ ଧନ ଆସିଯିବ ତେବେ ବାବାଙ୍କ ସେବାରେ ତୁମର ତନ ଅର୍ଥାତ୍ ଶରୀର ଲାଗିପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଶରୀର ଯଦି ନ ଲାଗିବ ତେବେ ମନ ମଧ୍ୟ ତଳ ଉପର ହେବ ସେଥିପାଇଁ ତୁମର ଶରୀର-ମନ-ଧନ ତିନୋଟିଯାକ ସେବାରେ ଲାଗୁଛି । ତେଣୁ ସଂଗମଯୁଗରେ ରୋଜଗାର କରି ଈଶ୍ୱରୀୟ ବ୍ୟାଙ୍କରେ ଜମା କରିବା - ଏହିଭଳି ଜୀବନ ହିଁ ନମ୍ବରୱାନ (ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ) ଜୀବନ । ରୋଜଗାର କରି ଲୌକିକ ବା ବିନାଶୀ ବ୍ୟାଙ୍କରେ ଜମା କରିବା ଦ୍ୱାରା ତାହା ସଫଳ ହୁଏ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ରୋଜଗାର କରି ଯଦି ଈଶ୍ୱରୀୟ ବ୍ୟାଙ୍କରେ ଜମା କରିଲ ତେବେ ଗୋଟିଏର ପଦ୍ମାଗୁଣା ହୋଇଯାଏ ଏବଂ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ଜମା ହୋଇଯାଏ । ଯିଏ ଆନ୍ତରିକ ସ୍ନେହର ସହିତ ଜମା କରନ୍ତି ତାହା ଦିଲାରାମ୍ ବାବାଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଯାଏ । ଯଦି କେହି ଦେଖାଇବା ହିସାବରେ କରୁଛନ୍ତି ତେବେ ତାଙ୍କର ଜମା ଦେଖାଇବାରେ ହିଁ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଏ, ଦିଲାରାମଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚି ପାରେ

ନାହିଁ ସେଥିପାଇଁ ତୁମେମାନେ ଆନ୍ତରିକ ଭାବନାର ସହିତ କରୁଛ ତେଣୁ ବହୁତ ଭଲ କରୁଛ । ଆନ୍ତରୀକ ଭାବନାରେ ଦୁଇ ଟଙ୍କା ସେବାରେ ଲଗାଉଥିବା ଆତ୍ମା ମଧ୍ଯ ପଦ୍ମାପଦ୍ମ ପତି ହୋଇଯାଏ କିନ୍ତୁ ଦେଖାଇବା ହିସାବରେ ହଜାରେ ଟଙ୍କା ଲଗାଉଥିଲେ ମଧ୍ଯ ସେ ପଦ୍ମାପଦ୍ମପତି ହୋଇନଥାଏ । ତେଣୁ ଦିଲର ରୋଜଗାର, ସ୍ନେହର ରୋଜଗାର ହିଁ ସଚ୍ଚା ରୋଜଗାର ଅଟେ । ତେବେ ରୋଜଗାର କ'ଣ ପାଇଁ କରୁଛ ? ସେବାରେ ଲଗାଇବା ପାଇଁ, ନୁହେଁ କି ଆରାମ କରିବା ପାଇଁ । ତେଣୁ ଏହା ହେଉଛି ସଚ୍ଚା ହୃଦୟର ରୋଜଗାର ଯାହାକି ଏକ ଟଙ୍କା ମଧ୍ଯ ପଦ୍ମାଗୁଣା ହୋଇଯାଉଛି । ଯଦି ନିଜର ଆରାମ ପାଇଁ ରୋଜଗାର କରୁଛ ବା ଜମା କରିଛ ତେବେ ଏଠାରେ ହୁଏ ତ ଆରାମ ମିଳିଯିବ କିନ୍ତୁ ସେଠାରେ ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍ଯଯୁଗରେ ଅନ୍ଯମାନଙ୍କୁ ଆରାମ ଦେବା ପାଇଁ ନିମିତ୍ତ ହେବ । ସେଠାରେ ଦାସୀମାନେ କ'ଣ କରିବେ! ରାଜ ପରିବାରର ସଦସ୍ଯମାନଙ୍କୁ ଆରାମ ଦେବା ପାଇଁ ଥିବେ ନା । ଏଠାରେ ଆରାମ କରିବା କାରଣରୁ ସେଠାରେ ଆରାମ ଦେବା ପାଇଁ ନିମିତ୍ତ ହେବାକୁ ପଡିବ ସେଥିପାଇଁ ଯାହା କିଛି ସଚ୍ଚା ଦିଲର ବା ସ୍ନେହର ସହିତ ରୋଜଗାର କରୁଛ ବା ସେବାରେ ଲଗାଉଛ ସେତିକି ହିଁ ସଫଳ କରୁଛ ଏବଂ ଅନେକ ଆତ୍ମାଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛ । ଯେଉଁମାନଙ୍କର ନିମିତ୍ତ ହେଉଛ ସେହିମାନେ ହିଁ ତୁମର ଭକ୍ତ ହୋଇ ତୁମକୁ ପୂଜା କରିବେ କାରଣ ତୁମେ ସେହି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ସେବା କରିଛ ତେଣୁ ଏହି ସେବାର ପ୍ରତିଦାନରେ ସେମାନେ ତୁମର ଜଡଚିତ୍ରର ମଧ୍ଯ ସେବା କରିବେ । ୬୩ ଜନ୍ମ ପର୍ଯ୍ଯନ୍ତ ସେବାର ପ୍ରତିଦାନ ଦେଇ ଚାଲିବେ । ବାବାଙ୍କଠାରୁ ତ ନିଶ୍ଚିତ ମିଳିବ କିନ୍ତୁ ସେହି ଆତ୍ମାଙ୍କଠାରୁ ମଧ୍ଯ ମିଳିବ, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ତୁମେ ସନ୍ଦେଶ ଦେଉଛ କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ସମ୍ପତ୍ତିର ଅଧିକାରୀ ହେଉନାହାଁନ୍ତି ସେମାନେ ପୁଣି ଏହି ପ୍ରକାରରେ ପ୍ରତିଦାନ ଦେବେ । ଯେଉଁମାନେ ଅଧିକାରୀ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି, ସେମାନେ ତ ତୁମର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆସିଯିବେ । ତେବେ କେହି କେହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆସିଯିବେ ଆଉ କେହି ଭକ୍ତ ହୋଇଯିବେ । କେହି ପୁଣି ପ୍ରଜା ହୋଇଯିବେ । ଏହିଭଳି ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଫଳ ମିଳିଥାଏ । ବୁଝିପାରିଲ! ଲୋକମାନେ ମଧ୍ଯ ପଚାରୁଛନ୍ତି ନା - ତୁମେମାନେ ସେବା କରିବା ପାଇଁ ଏତେ ଆଗ୍ରହ କାହିଁକି ରଖୁଛ । ଖାଅ, ପିଅ, ମଉଜ କର । ତୁମକୁ କ'ଣ ମିଳୁଛି ଯେ ଦିନ ରାତି ଏତେ ସେବା ପଛରେ ପଡିଛ । ସେତେବେଳେ ତୁମେ କ'ଣ କହୁଛ ? ଆମକୁ ଯାହା ମିଳିଛି ତା'କୁ ଅନୁଭବ କରି ଦେଖ । କେବଳ ଅନୁଭବୀ ହିଁ ଏହି ସୁଖକୁ ଜାଣିପାରିବ । ଏହି ଗୀତ ଗାଉଛ ନା । ଆଚ୍ଛା!

ସଦାସର୍ବଦା ସ୍ନେହରେ ସମାହିତ ହୋଇଥିବା, ସର୍ବଦା ତ୍ଯାଗକୁ ହିଁ ଭାଗ୍ଯ ରୂପରେ ଅନୁଭବ କରୁଥିବା । ସର୍ବଦା ଏକକୁ ପଦ୍ମାଗୁଣା କରୁଥିବା, ସର୍ବଦା ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ଅନୁକରଣ କରୁଥିବା, ବାବାଙ୍କୁ ନିଜର ସଂସାର ଅନୁଭବ କରୁଥିବା ହୃଦୟ ସିଂହାସନରେ ଅଧିକାରୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦିଲାରାମ ବାବାଙ୍କର ଯାଦପ୍ଯାର ଏବଂ ନମସ୍ତେ ।

ବିଦେଶୀ ଭାଇ-ଭଉଣୀମାନଙ୍କ ସହିତ ବ୍ଯକ୍ତିଗତ ସାକ୍ଷାତ:- ନିଜକୁ ଭାଗ୍ଯବାନ ଆତ୍ମା ମନେ କରୁଛ ? ଏତିକି ତ ଭାଗ୍ଯ ଗଢି ନେଇଛ ଯାହାକି ଭାଗ୍ଯବିଧାତା ବାବାଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ପହଞ୍ଚି ଯାଇଛ । ଜାଣିପାରୁଛ । ଏହା କେଉଁ ସ୍ଥାନ ? ଶାନ୍ତିର ସ୍ଥାନରେ ପହଞ୍ଚିବା ମଧ୍ଯ ବହୁତ ବଡ ଭାଗ୍ଯ । ତେବେ ଏହା ମଧ୍ଯ ଭାଗ୍ଯ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାର ରାସ୍ତା ଖୋଲିଗଲା । ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ଭାଗ୍ଯ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାର ସ୍ଥାନରେ ପହଞ୍ଚି ଯାଇଛ କାରଣ ଭାଗ୍ଯର ରେଖା ଏହିଠାରେ ହିଁ ଟଣାଯାଉଛି । ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ନିଜର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାଗ୍ଯ ଜମା କରିନେଲ । ଏବେ କେବଳ ଅଳ୍ପ ଟିକିଏ ସମୟ ଦେବାକୁ ହେବ । ସମୟ ମଧ୍ଯ ଅଛି ଏବଂ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସଂଗ ମଧ୍ଯ କରିପାରିବ । ଆଉ କୌଣସି ମୁସକିଲ କଥା ତ ନାହିଁ । ଯାହା କିଛିଟା ମୁସକିଲ୍ ଅନୁଭବ ହୁଏ ସେଥିପାଇଁ ଚିନ୍ତା କରିବାକୁ ପଡେ । ଯେହେତୁ ସହଜ ତେଣୁ କର । ଏହା ଦ୍ୱାରା ଜୀବନରେ ଯାହା ବି ଅଳ୍ପକାଳର ଆଶା ବା ଇଚ୍ଛା ଗୁଡିକ ରହିଛି ତାହା ସବୁ ଅବିନାଶୀ ପ୍ରାପ୍ତି ଦ୍ୱାରା ପୂରଣ ହୋଇଯିବ । ଏହି ସବୁ ଅଳ୍ପକାଳର ଇଚ୍ଛାଗୁଡିକର ପଛରେ ଧାଇଁବା ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜର ଛାଇ ପଛରେ ଧାଇଁବା କାରଣ ଛାଇ ପଛରେ ଯେତେ ଧାଇଁବ ସିଏ ସେତେ ଆଗକୁ ଯାଉଥିବ, ତେଣୁ ତାକୁ ପାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଆଗକୁ ବଢିଚାଲ ସିଏ ଆପେ ଆପେ ପଛରେ ଆସିବ । ଠିକ୍ ସେହିଭଳି ଅବିନାଶୀ ପ୍ରାପ୍ତି ଆଡକୁ ଯାତ୍ରା କରୁଥିବା ଆତ୍ମାର ସମସ୍ତ ବିନାଶୀ ଇଚ୍ଛା ପୂରଣ ହୋଇଯାଏ । ବୁଝିଲ! ତେଣୁ ଏହା ହିଁ ସର୍ବପ୍ରାପ୍ତିର ଆଧାର । ଏହି ଅଳ୍ପ ସମୟର ତ୍ଯାଗ ସଦାକାଳର ଭାଗ୍ଯକୁ ତିଆରି କରିଥାଏ । ତେଣୁ ସର୍ବଦା ଏହି ଲକ୍ଷ୍ଯକୁ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝି ଆଗକୁ ବଢିଚାଲ । ଏହା ଦ୍ୱାରା ତୁମକୁ ବହୁତ ଖୁସି ରୂପକ ସମ୍ପତ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ଏବଂ ଜୀବନରେ ସବୁଠାରୁ ବଡ ସମ୍ପତ୍ତି ହେଉଛି ଖୁସି । ଯଦି ଖୁସି ନାହିଁ ତେବେ ଜୀବନ ନାହିଁ । ତେବେ ଏହିଭଳି ଖୁସିର ସମ୍ପତ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ କରିପାରିବ ।

ବାପଦାଦା ସର୍ବଦା ପିଲାମାନଙ୍କର ଆଗକୁ ବଢିବାର ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହକୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ପିଲାମାନଙ୍କର ଉମଙ୍ଗ ଅର୍ଥାତ୍ ଆଗ୍ରହ ବାପଦାଦାଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚୁଛି । ପିଲାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଏହି ଇଚ୍ଛା ରହୁଛି ଯେ ବିଶ୍ୱର ଭି.ଭି.ଆଇ.ପି. ଅର୍ଥାତ୍ ଅତି ବିଶିଷ୍ଟ ବ୍ଯକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ବାବାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆଣିବୁ - ପିଲାମାନଙ୍କର ଏହି ଶୁଭ ଇଚ୍ଛା ମଧ୍ଯ ଧୀରେ ଧୀରେ ସାକାର ହେବ କାରଣ ନିଃସ୍ୱାର୍ଥ ସେବାର ଫଳ ମଧ୍ଯ ନିଶ୍ଚିତ ମିଳିଥାଏ । ସେବା ହିଁ ସ୍ୱ ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜର ସ୍ଥିତିକୁ ଯୋଗ୍ଯ କରିଦେଇଥାଏ ସେଥିପାଇଁ ଏଭଳି କେବେ ବି ଭାବନାହିଁ ଯେ ସେବା ଏତେ ବିଶାଳ କିନ୍ତୁ ମୋର ସ୍ଥିତି ବା ଯୋଗ୍ଯତା ତ ସେତିକି ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ସେବା ହିଁ ତୁମର ସ୍ଥିତିକୁ ଠିକ୍ କରିଦେବ, କାରଣ ଅନ୍ଯମାନଙ୍କର ସେବା ହିଁ ସ୍ୱଉନ୍ନତିର ଆଧାର । ସେବା ହିଁ ତୁମର ଅବସ୍ଥାକୁ ଆପେ ଆପେ ଠିକ୍ କରିଦେବ କାରଣ ବାବାଙ୍କର ସହଯୋଗ ମିଳିବ ନା । ବାବାଙ୍କ ସହଯୋଗ ମିଳିବା ଦ୍ୱାରା ଧୀରେ ଧୀରେ ଶକ୍ତି ବଢିବା ଦ୍ୱାରା ତୁମର ସେହିଭଳି ସ୍ଥିତି ମଧ୍ଯ ହୋଇଯିବ । ବୁଝିଲ! ସେଥିପାଇଁ ଏଭଳି କେବେ ଭାବ ନାହିଁ ଯେ ଏତେ ବଡ ସେବା ମୁଁ କିପରି କରିବି, ମୋର ଅବସ୍ଥା ତ ଏହିଭଳି ।

ନା, ଏପରି ଭାବ ନାହିଁ, ସେବ କରିଚାଲ । ବାପଦାଦାଙ୍କର ବରଦାନ ମିଳିଛି -- ସେବାଧାରୀ ନିଶ୍ଚିତ ଆଗକୁ ଆଗକୁ ବଢିଚାଲିବ । ସେବାର ମିଠା ବନ୍ଧନ ମଧ୍ୟ ଆଗକୁ ବଢିବାର ଆଧାର । ଯେଉଁମାନେ ଆନ୍ତରିକ ନିଶ୍ଚୟର ସହିତ ଏବଂ ଅନୁଭବର ଅଧିକାରୀ ପଣିଆର ସହିତ ଶୁଣାଇ ଥାଆନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ଶବ୍ଦ ଶ୍ରୋତାମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିଯାଏ । ଅନୁଭବର ଅଧିକାରୀ ପଣିଆର ବାଣୀ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଅନୁଭବ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରେରଣା ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ । ସେବାରେ ଆଗକୁ ବଢିବା ସହିତ ଯେଉଁ ସବୁ ପରୀକ୍ଷା ଆସିଥାଏ ତାହା ମଧ୍ୟ ଆଗକୁ ବଢାଇବାର ହିଁ ଆଧାର ହୋଇଥାଏ କାହିଁକି ନା ସେଥିରେ ବୁଦ୍ଧିରେ ବିଚାର ଚାଲିଥାଏ ଏବଂ ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ରହିବାର ବିଶେଷ ଧ୍ୟାନ ରହିଥାଏ । ତେଣୁ ଏହା ମଧ୍ୟ ବିଶେଷ ଲିଫ୍ଟର କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାଏ । ବୁଦ୍ଧିରେ ସର୍ବଦା ଏହି କଥା ରହିଥାଏ ଯେ ମୁଁ କିପରି ବାତାବରଣକୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କରିବି । ତେଣୁ ବିଘ୍ନ କେତେ ବି ବଡ ରୂପ ନେଇ ଆସୁ କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ସେଥିରେ ନିଶ୍ଚିତ କଲ୍ୟାଣ ରହିଛି ଏବଂ ବିଘ୍ନର ସେହି ବଡ ରୂପ ମଧ୍ୟ ଯୋଗବଳ ଆଧାରରେ ଛୋଟ ହୋଇଯାଏ, ଯେପରିକି ଗୋଟିଏ କାଗଜର ବାଘ ଭଳି ଅନୁଭବ ହୁଏ । ଆଚ୍ଛା!

ବରଦାନ:- ଦୀପାବଳୀ ପର୍ବରେ ଯଥାର୍ଥ ବିଧି ଦ୍ୱାରା ନିଜର ଦୈବୀପଦର ଆବାହନ କରି ପୂଜ୍ୟ ଆତ୍ମା ହୁଅ ।

ପୂର୍ବରୁ ଦୀପାବଳୀ ଦିନ ଲୋକମାନେ ବିଧିପୂର୍ବକ ଦୀପ ଜଳାଉଥିଲେ, ଦୀପ ଗୁଡିକ ଲିଭି ନ ଯିବ - ସେଥିପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେଉଥିଲେ, ଦୀପରେ ଘିଅ ଦେଉଥିଲେ, ବିଧିପୂର୍ବକ ଆବାହନ କରିବାର ଅଭ୍ୟାସରେ ରହୁଥିଲେ । ଏବେ ତ ଦୀପ ବଦଳରେ ଇଲେକଟ୍ରିକ ବଲ୍ବ ଜଳାଇ ଦେଉଛନ୍ତି । ଏବେ ଆଉ ଦୀପାବଳୀ ପାଳନ ହେଉ ନାହିଁ, ତାହା ମନୋରଞ୍ଜନରେ ପରିଣତ ହୋଇଯାଇଛି । ଆବାହନ କରିବାର ବିଧି ଅଥବା ସାଧନା ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଇଛି । ସ୍ନେହ ସମାପ୍ତ ହୋଇ କେବଳ ସ୍ୱାର୍ଥ ରହିଯାଇଛି ସେଥିପାଇଁ ଯଥାର୍ଥ ରୂପଧାରୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ କାହା ପାଖକୁ ଆସୁନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ତୁମେ ସମସ୍ତେ ଯଥାର୍ଥ ବିଧି ଦ୍ୱାରା ନିଜର ଦୈବୀ ପାଦର ଆବାହନ କରୁଛ ସେଥିପାଇଁ ନିଜେ ପୂଜ୍ୟ ଦେବୀ-ଦେବତା ହୋଇଯାଉଛ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଯଦି ସର୍ବଦା ବେହଦର ବୃତ୍ତି, ଦୃଷ୍ଟି ଏବଂ ସ୍ଥିତି ରହିବ ତେବେ ବିଶ୍ୱ କଲ୍ୟାଣର କାର୍ଯ୍ୟ ସହଜରେ ସମ୍ପନ୍ନ ହେବ ।

***** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି *****